

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Teruel – Hiszpania) – XZ / Ibercaja Banco, SA

(Sprawa C-452/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Umowa kredytu hipotecznego – Warunek umowny ograniczający zmienność stopy oprocentowania (warunek „dolnego progu”) – Umowa odnowienia – Odstąpienie od sądowego dochodzenia roszczeń umownych – Brak wiążącego charakteru]

(2020/C 287/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Teruel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XZ

Strona pozwana: Ibercaja Banco, SA

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, by warunek zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem umowy, którego nieuczciwy charakter może zostać stwierdzony przez sąd, stał się przedmiotem umowy odnowienia zobowiązania między tym przedsiębiorcą a tym konsumentem, w drodze której konsument odstępuje od dochodzenia roszczeń będących skutkiem stwierdzenia nieuczciwego charakteru tego warunku, z zastrzeżeniem że odstąpienie jest oparte na dobrowolnej i świadomej zgodzie ze strony konsumenta, czego ustalenie należy do sądu krajowego.
- 2) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że warunek umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem w celu zmiany potencjalnie nieuczciwego warunku umowy uprzednio zawartej między nimi lub w celu uregulowania skutków nieuczciwego charakteru tego drugiego warunku może być sam w sobie uznany za niewynegocjowany indywidualnie i stosownym przypadku zostać uznany za nieuczciwy.
- 3) Artykuł 3 ust. 1, art. 4 ust. 2 i art. 5 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że wymóg przejrzystości ciążyący na przedsiębiorcy na mocy tych przepisów oznacza, że przy zawieraniu umowy kredytu hipotecznego o zmiennej stopie oprocentowania, zawierającej warunek „dolnego progu”, konsument musi być w stanie zrozumieć konsekwencje ekonomiczne, jakie wynikają dla niego z mechanizmu będącego rezultatem zastosowania warunku „dolnego progu”, w szczególności dzięki udostępnieniu informacji o kształtowaniu się w przeszłości wskaźnika na podstawie, którego obliczana jest stopa oprocentowania.
- 4) Artykuł 3 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. q) załącznika do dyrektywy oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że:

- warunek przewidziany w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem w celu rozstrzygnięcia istniejącego sporu, zgodnie z którym konsument odstępuje od dochodzenia przed sądem krajowym roszczeń, które mógłby podnieść w przypadku braku przyjęcia takiego warunku, może zostać uznany za „nieuczciwy”, w szczególności jeżeli konsument ten nie mógł dysponować odpowiednimi informacjami, które pozwoliłyby mu zrozumieć wynikające stąd dla niego skutki prawne;
- warunek, zgodnie z którym ten sam konsument odstępuje w odniesieniu do przyszłych sporów od sądowego dochodzenia swoich roszczeń opartych na prawach wynikających z tej dyrektywy 93/13, nie jest wiążący dla konsumenta.

(¹) Dz.U. C 381 z 22.10.2018

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 lipca 2020 r. – Republika Czeska / Komisja Europejska

(Sprawa C-575/18 P) (¹)

[Odwołanie – Zasoby własne Unii Europejskiej – Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich – Wniosek o zwolnienie z udostępnienia zasobów własnych – Skarga o stwierdzenie nieważności – Dopuszczalność – Pismo Komisji Europejskiej – Pojęcie „aktu zaskarżalnego” – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Skuteczna ochrona prawna – Skarga oparta na bezpodstawnym wzbogaceniu Unii]

(2020/C 287/03)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: O. Serdula, J. Vlácil i M. Smolek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo M. Owsiany-Hornung i Z. Malůšková, następnie Z. Malůšková i J.-P. Keppenne, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans, M. L. Noort, M. H. S. Gijzen i J. Langer, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Czeska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Niderlandów pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 408 z 12.11.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d’appel de Paris – Francja) – Santen SAS / Directeur général de l’Institut national de la propriété industrielle

(Sprawa C-673/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Produkt leczniczy stosowany u ludzi – Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych – Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 – Artykuł 3 lit. d) – Warunki wydania świadectwa – Uzyskanie pierwszego pozwolenia na dopuszczenie produktu do obrotu jako produktu leczniczego – Pozwolenie na dopuszczenie do obrotu dla nowego zastosowania terapeutycznego znanego składnika aktywnego]

(2020/C 287/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d’appel de Paris